

Kırılğan

— *abdullah-kaçmaz* · 05 Mayıs 2025

unutulmuş bir durağın saatindeyim
ne yana baksam, bir eksiklik düşüyor gözlerime
kalbimden çekilmiş bir fotoğraf gibi yalnızım
bir bavulda saklanan eski sevinçler gibi

sessizsin, nefesim eksik
kırksın, aynalar içime dönük

bir adresi hatırlamak bazen geç kalmaktır
açılmamış zarflar gibi bakıyor duvarlar
herkes biraz eksik, biraz fazla suskun
çünkü bazı sözler ancak içinden okunur

bir defterin kenarısın,
hiç yazılmamış bir gün gibi

gözlerinle unuttum geceyi
bütün istasyonlar içimde sessiz
aşktı, geç kalınca adı başka bir şey olur

ve kimse tam anlatamaz kırılanı

yazsın, ama susarak
bitsin, ama dađılmadan

artık anlıyorum, en çok
giderken tamamlanıyor insan